

נח א למניצח אל תשחת לדוד מכתם: ב האמנם אלם צדק תדברון מישרים
 תשפטו בני אדם: ג אף בלב עולת תפעלון בארץ חמם ידיכם תפלוסון:
 ד זרו רשעים מרחם תעני מבטן דברי כזב: ה חמת למו פרמות חמת נחש כמו
 פתן חרש יאמם אזנו: ו אשר לא ישמע לקול מלחשים חזר חברים מחפם:
 ז אלהים תהם שנימו בפיו מלתעות כפירים נתן והנה: ח יפאסו
 כמו מים יתחלבו למו ידרך (חצו) חציו כמו יתמללו: ט כמו שבלול תמם יתלך
 נפל אשת כל חזו שמש: י בטרם יבינו סירתיכם אטר כמו חי כמו חרון ישערנו:

== שימוש תהלים ==

לכלב רע

האמנם אלם צדק תדברון (נח, ב): [שימוש תהלים לפרק נח] לכלב רע שלא יזק.

== זוהר תהלים ==

ליזהר שלא יעקר נשמתו כמקוקמה ע"י הפעס בשביל להשרות תחתיה אל זר ולא להתחבר לרשעים
 חמת למו כדמות חמת נחש וגו' וגו' (נח, ה): [זוהר ח"ג (דף קפב). זוהר תורה]
 רבי יהודה פתח, כתיב (ישעי"ב) חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא, כאן פקד הקב"ה לאדם והזהיר אותו להשמר מאותן אנשים שהטו דרכיהם מן דרך טוב לדרך רע, ומטמאים נפשם רוחם ונשמתם בטומאה הידועה ההיא. ובמה ניכר האיש לדעת מי הוא אם להתחבר עמו או להתרחק ממנו, בחמתו ממש ידע אותו האדם ויכירו מי הוא, אם הוא שומר נשמה הקדושה שלו בשעה שכעס בא עליו, שלא יעקר נשמתו ממקומה ע"י הכעס בשביל להשרות תחתיה אל זר ההוא, זה הוא אדם כראוי, זה הוא עבד רבונו, זה הוא אדם שלם, ואם זה האיש אין שומר את נשמתו, והוא עוקר קדושה עליונה

הזאת ממקומה להשרות תחתיה צד הטומאה, ודאי זה הוא איש המורד ברבונו, ואסור לקרב אליו ולהתחבר עמו, וזה הוא (איוב יח) טורף נפשו באפו, הוא טורף ועוקר נפשו בשביל חמתו ושמרה בקרבו אל זר, וע"ז כתוב חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו, שאותה נשמה הקדושה הוא טורף לה ומטמא אותה בשביל אפו, אשר החליף הנשמה באפו, כי במ"ה נחשב הוא, עבודה זרה נחשב איש כזה, ומי שמתחבר עמו כאילו מתחבר בעבודה זרה ממש, מה הטעם, לפי שעבודה זרה ממש שורה בו, ומה אל זר כתבו בו (ויקרא יט) אל תפנו אל האלילים, כמו כן אסור להסתכל בפניו. ואפשר תאמר שזה רק לשעה הוא, שעוברת ואח"כ חוזרת, לא כן, שכיון שנעקרה קדושת נפשו ממנו וממקומה, ואל זר ההוא כבש למקום ההוא, הוא התחזק בו ואין עוזב מקומו. וזה האיש נטמא כל הגוף שלו